

• دعوای ابطال رأی داوری علیه برخی از محکوم‌لهم

مرجع صدور: شعبه ۱۵ دادگاه تجدید نظر استان تهران

چکیده: اگر دعوای ابطال رأی داوری، به طرفیت برخی از محکوم‌لهم رأی، به شرطی که رأی داور قابل تجزیه باشد، قابل استماع است.

تاریخ رأی نهایی: 1393/06/01

شماره رأی نهایی: 9309970221500642

رأی بدوی

در این پرونده آقای س.ط. و ش. به شماره ثبت ۱۷۹۷۸۰ به طرفیت آقایان ۱- س.ز. ۲-ع.الف. دعوایی به خواسته ابطال رأی داوری مورخ ۱۳۹۱/۳/۲۸ با احتساب کلیه خسارات دادرسی طرح نموده‌اند و اجمالاً اشعار داشته‌اند: ((داور در صدور رأی خود تمام جوانب امر و موضوع مطرح شده را در نظر نگرفته و رأی صادره مخالف قوانین موجد حق بوده و مطابقتی با اختلاف حادث شده مابین ندارد لذا با استناد به ماده ۴۸۹ قانون آیین دادرسی مدنی ابطال رأی داوری مورد استدعاست)) قابل ذکر است در اثنای دادرسی آقای الف.م. به‌عنوان وکیل خواهان‌ها وارد دعوی گردیده است و طی لایحه شماره ۲۲۱۲-۹۲/۱۰/۷ ثبت دفتر دادگاه خلاصتاً توضیح داده است: ((قبل از رجوع به داور طرفین طی صورت جلسه‌ای در تاریخ ۱۳۹۰/۱۰/۲۹ بابت اتمام موضوع قرارداد ۱۳۹۰/۲/۳ توافق کلی نموده و شرکت موکل نیز کل طلب مشارالیه را طی ۱۲ فقره چک به نحوی که در توافقمنامه آمده است پرداخت نموده (تبدیل تعهد) و داور محترم خارج از حدود اختیاراتش و ایضاً موضوع و صورت جلسه‌ای که موضوع داوری نبوده رأی صادر نموده است و با تبدیل تعهد حکمیت و داوری زایل و از بین رفته است لذا رأی داوری فاقد وجهت قانونی و اثر است)) آقای ب.پ. که وکالت خوانده ردیف اول را بر عهده داشته است در مقام دفاع عنوان نموده است ((اولاً دعوی به طرفیت احد از محکوم‌لهم رأی داوری طرح نشده است ثانیاً رأی برخلاف قوانین موجد حق نیست ثالثاً رأی داوری بر اساس توافق و قرارداد بوده است)) خوانده ردیف دوم دفاعاً اعلام نموده است: ((دعوی متوجه بنده نیست)) دادگاه با توجه به مراتب فوق‌الذکر و استماع اظهارات متداعیین دعوی و ارزیابی ادله اثباتی و دفاعی به شرح ذیل اظهار عقیده می‌نماید: اولاً دعوی را متوجه خوانده ردیف دوم ندانسته و با پذیرش ایراد خوانده مزبور با استناد به قسمت پایانی ماده ۸۹ قانون آیین دادرسی مدنی ناظر به بند ۴ ماده ۸۴ قانون اشعاری قرار ردّ دعوی خواهان را صادر و اعلام می‌نماید. ثانیاً ضمن ردّ ایراد شکلی وکیل خوانده ردیف اول از حیث اینکه سایر محکوم‌لهم رأی داوری طرف دعوی قرار نگرفته‌اند بدین سبب که رأی قابل تجزیه و تفکیک است نظر به اینکه طرفین مخاصمه در تاریخ ۱۳۹۰/۱۰/۲۹ به دلالت مفاد صورت جلسه تنظیم یافته خاتمه قرارداد مورخ ۱۳۹۰/۲/۳ که

شرط داوری در آن لحاظ شده است را با توافق (تراضی) اعلام نموده‌اند و در توافق جدید بر استدامه داوری که یک امر فرعی و استثنائی در قراردادها محسوب می‌شود تأکید ننموده و آن را وضع نکرده‌اند لذا دادگاه به سبب عدم بقاء شرط داوری در قرارداد مورخ ۱۳۹۰/۱۰/۲۹ حدود اختیارات داور را صرفاً در محدوده قرارداد مورخ ۱۳۹۰/۲/۳ معتبر دانسته و مازاد بر آن را خارج از اختیارات وظایف دانسته و نظر به اینکه رأی داوری ناظر است به توافقنامه مورخ ۱۳۹۰/۱۰/۲۹ در دادگاه دعوی خواهان‌ها را واجد وجاهت قانونی و محمول بر صحت دانسته و با استناد به بندهای ۳ و ۶ از ماده ۴۸۹ قانون آیین دادرسی مدنی حکم بر ابطال رأی داوری مورخ ۱۳۹۱/۳/۲۸ را صادر و اعلام می‌نماید رأی صادره حضوری و ظرف بیست روز پس از ابلاغ قابل تجدیدنظرخواهی در دادگاه تجدیدنظر استان تهران است.

رئیس شعبه ۱۶ دادگاه عمومی حقوقی تهران - ارغوانی

رای دادگاه تجدیدنظر

تجدیدنظرخواهی آقای س.ز. با وکالت آقایان ب.پ. و غ.ر. به طرفیت س.ط.، ش. و ع.الف. نسبت به دادنامه شماره ۹۲۰۱۶۳ مورخ ۹۲/۱۱/۶ صادره از شعبه ۱۶ دادگاه حقوقی تهران که دلالت بر بطلان رأی داوری مورخ ۱۳۹۱/۳/۲۸ دارد به نظر دادگاه وارد نیست و دادنامه صحیحاً اصدار یافته است چراکه حسب صورت جلسه ۱۳۹۰/۱۰/۲۹ که آخرین توافق و اراده طرفین در حل اختلاف و اتهام موضوع مفاد قراردادهای سابق بوده دلالتی بر بقاء شرط داوری نداشته و صورت جلسه مورخ ۹۱/۳/۲۳ تنظیمی در حضور داوران نیز دلالتی بر توافق تجدیدنظر خواه به ابقاء شرط داوری نداشته چراکه در جلسه مذکور صرفاً نمایندگان تجدیدنظر خواندگان در جلسه حاضر و ذیل صورت جلسه دلالتی بر تأیید و امضاء نمایندگان تجدیدنظر خواندگان ندارد کما اینکه این موارد امتناع از امضاء ذیل صورت جلسه در گردش کار رأی داور به صراحت ذکر گردیده است که این امر مؤید صحت ادعای تجدیدنظر خواندگان مبنی بر عدم بقاء شرط داوری و یا عدم توافق مجدد آن‌ها به ارجاع موضوع به داوری بوده است مضاف بر آن نظر به اینکه در قراردادهای مورخ ۱۳۹۰/۲/۳ و الحاقیه آن به تاریخ ۱۳۹۰/۱۰/۴ اشارتی به چک‌های موضوع اظهار نظر داوری نداشته و چک‌های مذکور حسب توافق بعدی طرفین در مورخ ۱۳۹۰/۱۰/۲۹ بدون بقاء به شرط داوری فیما بین ردّ و بدل گردیده لذا اظهار نظر داوری به فرض بقاء شرط داوری در خصوص چک‌های مذکور برخلاف مفاد قراردادهای منشأ ارجاع امر به داوری بوده علی‌هذا دادگاه بنا به مراتب مرقوم ضمن ردّ تجدیدنظرخواهی مستنداً به ماده ۳۵۸ قانون آیین دادرسی مدنی دادنامه معترض عنه را تأیید می‌نماید. این رأی قطعی است.

رئیس شعبه ۱۵ دادگاه تجدیدنظر استان تهران - مستشار دادگاه
عشقعلی - اسماعیلی

منبع: پژوهشگاه قوه قضائیه